

היום נלמד בעזרת ה':

שבת דף עא

אביי חולק וסובר שהטחינה הראשונה גוררת גם את הטחינה השניה, ואף שהטחינה הראשונה מתכפרת רק משום גרירה אנו אומרים גרירה לגרירה.

👉 האוכל חלב בשיעור כזית בשוגג חייב קרבן.

אמר רבא: אבל שני זיתי חֶלֶב בהעלם אחד ונדע לו על אחד מהם, ואח"כ חזר ואכל כזית שלישי בהעלמו של שני (= קודם שנודע לו על הכזית השני), אם הביא קרבן על הכזית הראשון שנודע לו - ראשון ושני מתכפרים שהרי הם היו בהעלם אחד, אבל שלישי לא מתכפר מפני שהוא לא היה בהעלמו של ראשון, ואנו לא אומרים שהשני גרור את השלישי להתכפר עמו. ואם הביא קרבן על השלישי - שלישי ושני מתכפרים שהרי שהם היו בהעלם אחד, אבל ראשון לא מתכפר משום שהוא לא היה בהעלם אחד עם השלישי. אבל אם הביא קרבן על האמצעי - התכפרו כולם, משום שגם הראשון וגם השני היו בהעלם אחד עם האמצעי. מוכח שרבא לא סובר את דין 'גרירה' וזה סותר את דבריו לעיל.

👉 שיעור החיוב במלאכות שבת לגבי אוכלין הוא גרוגרת.

קצר שיעור של חצי גרוגרת בשגגת שבת וזדון מלאכות, וחזר וקצר חצי גרוגרת בזדון שבת ושגגת מלאכות, לא מצטרפים יחד לשיעור גרוגרת להתחייב בקרבן, שהרי הם 'חלוקים בחטאות' כלומר שאם היה קוצר שיעור גרוגרת בכל פעם היה צריך להביא שתי חטאות (משום שהם נחשבים כשתי העלמות).

👉 כל מה שאדם אוכל במשך זמן של 'אכילת פרס' נחשב כאכילה אחת.

ברייתא: אבל כזית חלב ולאחר זמן של 'אכילת פרס' אבל עוד כזית חלב, אפילו שהם נחשבים כשתי אכילות - חייב רק חטאת אחת, משום שאכל אותם בהעלם אחד. אבל חלב ודם ופיגול ונותר בהעלם אחד - חייב חטאת על כל אחת ואחת, משום שהם ארבעה מיני איסורים שונים. וזה חומר שיש באוכל מינים הרבה של איסור מאוכל

(המשך בדף הבא ↓)

(המשך מדף קודם ↑)

מאכלי איסור שהם ממין אחד, שכשאכל הרבה מינים חייב הרבה חטאות (אף שאכלם בהעלם אחד).

יש חומר באוכל איסור ממין אחד מאוכל מינים הרבה: שאם אכל חצי זית של איסור וחזר ואכל עוד חצי זית מאותו מין בהעלם אחד (ואכלם בתוך כדי 'אכילת פרס'), חייב חטאת, כיון שהם מצטרפים לכזית. אבל אם אכל חצי זית ועוד חצי זית ממין אחר אינם מצטרפים.

וכי התנא צריך להשמיע לנו שהאוכל שני חצאי זיתים ממין אחד חייב? והרי פשוט שהם מצטרפים זה לזה? אלא שבריייתא זו היא אליבא דרבי יהושע שסובר 'תמחויין מחלקין', כלומר שאם אכל שני זיתים בהעלם אחד בשני תבשילים שונים (כגון אחד צלוי ואחד מבושל) חייב שתי חטאות, והחידוש הוא שאם אכל את שני חצאי הזיתים בשני תמחויין - הם מצטרפים ביחד וחייב חטאת אף ש'תמחויין מחלקין' ואין להם להצטרף, משום שרבי יהושע אמר את דבריו לחומרא ולא לקולא.

אין ידיעה לחצי שיעור: אם אכל חצי זית ונדע לו שאכל, ואח"כ אכל עוד חצי זית, שניהם מצטרפים לכזית לחיבו קרבן, משום שידיעה על חצי זית אינה נחשבת כידיעה, והרי זה כאילו שאכלם בהעלם אחד.

איתמר: אכל שני זיתי חלב בהעלם אחד ונדע לו על הראשון, ואח"כ נודע לו על השני, לדעת רבי יוחנן חייב שתי חטאות. שהרי ברגע שנודע לו על הראשון מיד הוא התחייב בחטאת, ואח"כ כשנודע לו על השניה הוא מתחייב בחטאת נוספת. ולדעת ריש לקיש חייב רק חטאת אחת.

הגמרא דנה במה נחלקו רבי יוחנן וריש לקיש: אפשר לומר שמדובר שנודע לו לפני שהפריש את הקרבן, ומחלוקתם היא האם 'ידיעות מחלקות', כלומר האם הידיעה שאכל נחשבת כאילו כבר הקריב קרבן ואינו מכפר על הכזית השני שעדיין לא נודע לו. ואפשר לומר שמדובר שנודע לו לאחר שכבר הפריש את הקרבן, ומחלוקם היא האם 'הפרשות מחלקות'.